

klackem, a jednak nezjištěným tupým pevným předmětem o malé ploše s vroubkováním, čímž poškozenému způsobil rozsáhlá poranění obličeje a mučivé útrapy, když poškozený musel vnímat trýznivou bolest a reálné ohrožení usmrcením, a poté, co poškozený ■■■■■ ztratil vědomí, prohledal mu oděv a odcizil mu mobilní telefon ■■■■■, peněženku s finanční částkou nejméně 500,- Kč, osobní doklady, svazek klíčů od bytu, tabák a cigaretové papírky, čímž mu způsobil škodu ve výši nejméně 3.740,- Kč, a poté ještě žijícího poškozeného zatáhl do vody na kraji rybníka, kde ho zanechal ležet na břiše s obličejem ponořeným do vody, a poškozený ■■■■■ pak v důsledku tohoto jednání obviněného zemřel utonutím a vdechnutím krve do plic,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil a spáchal takový čin zvláště surovým a trýznivým způsobem a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

2) dne ■■■■■ 2013 po 01.30 hod. poté, co se na břehu rybníka ■■■■■ na severním okraji města ■■■■■ zmocnil klíčů od bytu poškozeného ■■■■■, odešel do ■■■■■ v ■■■■■, kde pomocí těchto klíčů vnikl do bytu poškozeného v domě č.p. ■■■■■, v bytě se najedl a z dětského pokoje odcizil pokladničku ■■■■■ poškozeného, nezletilé ■■■■■, s hotovostí nejméně 1.800,- Kč, a způsobil tím nezletilé, zastoupené rodiči ■■■■■ a ■■■■■, škodu nejméně 1.830,- Kč,

t e d y

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a spáchal takový čin vloupáním a neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí,

č í m ž   s p á c h a l

ad 1) zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i, j) tr. zákoníku,

ad 2) přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání devatenácti roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný [REDAKCE] pro výkon uloženého úhrnného trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] **povinen na náhradě škody a nemajetkové újmy zaplatit poškozeným:**

[REDAKCE], rozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], adresa pro doručování [REDAKCE], částku **812.021,- Kč,**

[REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku **375.000,- Kč,**

[REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], částku **375.000,- Kč,**

nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] adresa pro doručování [REDAKCE], zastoupená zákonnými zástupci, a to rodiči [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částku **376.830,- Kč,**

[REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku **440.000,- Kč,** a

Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, Benešova 10, 659 14 Brno – město, částku **454,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Důkazy provedenými při hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav:

Obžalovaný [REDACTED] dne [REDACTED].2013, po 01.30 hod., na břehu rybníka [REDACTED], na okraji [REDACTED] [REDACTED], v zjištěném úmyslu zvláště surovým a trýznivým způsobem usmrtil poškozeného [REDACTED] tak, že ho sedícího na kmenu stromu, na místě nalezeným klackem, srazil ranou do obličeje na zem. Ležícího poškozeného pak opakovaně několikrát velkou silou udeřil jednak zmíněným klackem, a jednak nezjištěným tupým pevným předmětem o malé ploše s vroubkováním do hlavy a obličeje a způsobil mu tím těžká zranění, a takto zraněného poškozeného [REDACTED] prohledal a odcizil mu peníze a osobní věci uvedené ve výroku tohoto rozsudku a poté ho zatáhl do vody na kraji rybníka, kde ho shodil obličejem do vody a nechal ho zemřít utonutím a vdechnutím krve do plic. Obžalovaný [REDACTED] poté odešel do bydliště poškozeného do [REDACTED] v [REDACTED], kde pomocí klíčů, které odcizil poškozenému, vnikl do tohoto bytu v domě č.p. [REDACTED] zde se najedl a z dětského pokoje odcizil pokladničku [REDACTED] poškozeného, nezletilé [REDACTED], s hotovostí nejméně 1.800,- Kč, a způsobil jí tím škodu nejméně 1.830,- Kč.

Obžalovaný doznal, že poškozeného [REDACTED], svého kamaráda, v nenadálém hnutí mysli usmrtil zmíněným klackem, a to v afektu vyvolaném závistí, že poškozený [REDACTED] má šťastnější život než on sám. Podrobně svůj útok na poškozeného popsal a při rekonstrukci na místě činu i názorně předvedl.

U hlavního líčení **obžalovaný** [REDACTED] na této své obhajobě setrval, když dále uvedl, že zmíněného dne šli s poškozeným do hospody, kde si dali dvě pívka a z hospody odešli asi kolem 11 hodin nebo 11.15 hodin večer. Jelikož on odešel od rodičů, tak neměl kam jít. Poškozený mu řekl, že si ještě pro něco skočí domů a pak se šli projít. Šli na své oblíbené místo ke zmíněnému rybníku. Když tam dorazili, tak si sedli a povídali si. Dali si i cigáro. Pak bylo chvílku ticho. Než se to stalo, tak přemýšlel o tom, že odešel od rodičů, že mu to neklape s přítelkyní. Přemýšlel o tom, že nemohl sehnat práci. Slečně [REDACTED] které vzal peníze, chtěl aspoň platit nájem. Ona si na něho zavolala kamarády, kteří ho v tom bytě jakoby terorizovali. O tomto všem přemýšlel, ale nemohl se na to soustředit. Prostě místo toho, aby [REDACTED] řekl, aby byl chvílku ticho, tak neví, co ho to napadlo, popadl ten klacek, praštil ho dozadu, poškozený vstal a on měl strach, tak ho (klackem) mydlil, neuvědomoval si vůbec, co dělal. Poškozený mu v životě nikdy neublížil, pomáhali si. Ani on jemu nikdy neublížil. Po té první ráně neví, proč to nešlo zastavit. Mydlil ho tam. Neví, kolik bylo ran, minimálně deset ran. Pak, když to přestalo, si uvědomil, co provedl. Šel k němu, ale on nekomunikoval. Odtáhl ho potom k rybníku. Myslel, že je naživu, tak ho tam odtáhl s tím, že se tou vodou nějak probere. Z toho nebylo nic, a tak prostě zpanikařil a utekl. Ještě, než ho odtáhl k rybníku, tak mu vytáhl všechny věci z kapes, aby se mu nepoškodily. Pak nevěděl, co dělat, tak utekl. Věci poškozeného si vzal a utekl. Nazpátek šel stejnou cestou, kudy přišli. Když byl u baráku poškozeného, tam ho z ničeho nic popadlo to, že vzal klíče, byla mu zima, a tak šel do vchodu a pak do toho bytu. Šel do pokoje poškozeného, vzal peníze (asi 2.000,- Kč) z té kasičky a odešel. Ještě předtím se tam najedl.

Obžalovaný ■■■■■ dále uvedl, že odcizené peníze utratil. Pivo, které předtím pili v uvedené hospodě, platil poškozený za něho, neboť v té době neměl žádné své peníze. K popisu samotného útoku pak obžalovaný ■■■■■ uváděl shodně jako ve své předchozí výpovědi a jako při rekonstrukci činu. Dodal to, že poškozený tehdy seděl, on vzal ten klacek a praštil ho do hlavy a pak rychle vstal. Poškozený poté vstal, něco povídal, neví už co. Přišlo mu, že jde na něho strašně prudce. Měl strach. Neví, jak to bylo daleko, asi metr byli od sebe. Pak ho znovu udeřil klackem do obličeje, neví kolikrát, byly to asi dvě – tři rány po hlavě, ještě když stál. Pak spadl. Nemohl se ovládnout. Na zemi ho dále tloukl tím klackem. Zda byl poškozený v bezvědomí, neví. Poškozený se útokům nebránil. Když přestal s mlácením tím klackem, tak si myslel, že poškozený je na tom špatně, nevěděl, co se s ním děje. Byl zpanikařený. Chtěl mu pomoci, a tak ho odtáhl k té vodě a on mu tam spadnul. Báł se, jestli tam nespádnou oba. Poškozený spadl hlavou do vody. Nevšiml si, že by se v té vodě topil. Nevšiml si, že by v té době dýchal. Poškozený nejevil známky života. Když z místa utekl, tak poškozený měl hlavu pod vodou obličejem. Uvedené věci poškozenému vzal v době, než ho k té vodě táhl. Vzal mu telefon, klíče, peněženku s částkou asi 500,- Kč, které utratil. Později se ostatních věcí zbavoval tak, jak to ukázal policii. Měl strach, že občanský průkaz poškozeného někdo najde, a tak ho rozlámal a hodil do kanálu. Když odešel z bytu poškozeného, tak šel do jednoho non stopu. Do doby, než ho zadrželi, všechny peníze utratil, resp. částku asi 250,- Kč dal ■■■■■. Udělal to proto, že se nemohl soustředit. Byl na dně. Proč to udělal, to prostě neví. Použil toliko klacek, nic jiného. Nebylo tam ani kopnutí, ani boxer, či něco podobného. Na otázku, že soudní znalec hovořil o tom, že ne všechna zranění jsou vysvětlitelná úderem klackem, ale že mohl být zraňujícím předmětem spíše tupý pevný předmět o malé ploše, např. boxer, obžalovaný uvedl, že na tom klacku byl suk. I znalec se mohl splést. Tvrdil, že kromě toho klacku nic jiného nepoužil. Několikrát se chtěl domů vrátit, ale ■■■■■ mu řekla, až si najde práci, tak se může vrátit. Obžalovaný dále uvedl, že je mu strašně líto, co se stalo, nemělo se to stát, je mu líto rodičů ■■■■■, pana ■■■■■, paní ■■■■■, jeho ■■■■■, je mu líto jeho rodičů, že od nich odešel, ale může si za to sám. Nelituje se. Lituje toho, co se stalo. ■■■■■ byl strašně hodný kluk. Svědomí ho bude pořád pronásledovat. Bude toho litovat do konce života.

Svědčyně ■■■■■, ■■■■■ poškozeného, uvedla, že obžalovaného zná podle vidění, protože to byl ■■■■■ spolužák. Nevnímal, že by to byli nejlepší kamarádi. Pokud se týká zmíněné pokladničky, tak na to přišli, až když se ■■■■■ ■■■■■ za týden vrátila z tábora. V pokladničce bylo něco kolem dvou tisíc korun. Minimální částka tam byla určitě 1.800,- Kč. Tu noc, kdy k nim vnikl obžalovaný, byl doma akorát její ■■■■■ ■■■■■. On spí ve vedlejší místnosti.

Pokud jde o náhradu škody, ■■■■■ uvedla, že žádá jednak náhradu nákladů pohřbu, které hradila, jednak náhradu podle bývalého občanského zákoníku ve výši 240.000,- Kč, a jednak nemajetkovou újmu. Žádá jak za sebe, tak současně i za ■■■■■ ■■■■■ pro ni. Žádá tedy nemajetkovou újmu za ■■■■■ ■■■■■ pro ni, a dále nemajetkovou újmu za sebe pro sebe. Pokud se jedná požadovaných, navrhuje opírat se o kritéria, která uvedl bývalý občanský zákoník v § 444 odst. 3 občanského zákoníku. Pokud se týká nemajetkové újmy, chce částku 500.000,- Kč. Neví, jakou cenu má lidský život. Pokud se týká ■■■■■ ■■■■■, chce ■■■■■ Kč podle občanského zákoníku a na její nemajetkové újmě 200.000,- Kč. Náklady za pohřeb hradila ona v hotovosti. Všechny předložené doklady se

vztahují k pohřbu [REDACTED] [REDACTED]. Její [REDACTED] není [REDACTED] poškozeného [REDACTED]. Měli ale dobrý vztah. [REDACTED] byl pro jejího druhu osoba blízká, který jeho újmu cítí jako újmu vlastní. [REDACTED] [REDACTED] měl podanou přihlášku do školy ve [REDACTED], kam byl přijat. Byl šťastný, že bude dělat to, co ho baví, že bude opravář zemědělských strojů. Právě traktory a zemědělské stroje, bagry, kombajny byly jeho zálibou, to měl rád odmala. [REDACTED] měl peníze, které si vydělal z brigády. K sourozencům měl dobrý vztah, stýkali se pravidelně. Kromě [REDACTED] s nimi již jeho sourozenci nebydleli. [REDACTED] si pro svoji potřebu brigádně vydělal peníze a něco měl ještě našetřeno. Byl uzavřený, ale pohodový, klidný a bezkonfliktní povahy. Vztah k [REDACTED] [REDACTED] i ke svým [REDACTED] měl bezproblémový.

Svědék [REDACTED], [REDACTED] poškozeného, uvedl, že v pokladničce [REDACTED] [REDACTED] určitě muselo být minimálně 1.800,- Kč. Zmíněného fleku na zdi, který tam předtím nebyl, si všiml ráno, když se šel podívat, jestli už je [REDACTED] doma, ale nebyl. To bylo předtím, než šel do práce, tedy toho dne [REDACTED]. ráno. Noc předtím byl doma, ale ničeho si nevšiml. Je pravdou, že špatně slyší na levé ucho a má tendenci si lehat na to zdravé. V tu noc byly dveře jen zabouchnuté. Je pravdou, že [REDACTED] měl nějaký boxer, ale ví jen, že tam byl. Byla to spíš atrapa. Myslí, že to mělo vybrání podle prstů a že to bylo z umělé hmoty.

K otázce náhrady škody [REDACTED] uvedl, že se připojuje jednak za sebe, a jednak za [REDACTED] [REDACTED], a to společně s [REDACTED] [REDACTED] tak, jak to uvedla [REDACTED]. Sice není [REDACTED] poškozeného [REDACTED] ale jako [REDACTED] [REDACTED] žil s [REDACTED] [REDACTED] let ve společné domácnosti, byl jako jeho [REDACTED] po celou dobu, kdy spolu žili. Podílel se na jeho výchově, přispíval i na jeho výživu. [REDACTED] měl nastoupit v [REDACTED] 2013 na školu v [REDACTED] a potom by dělal opraváře zemědělských strojů. Už předtím měl o tuto školu zájem, kupoval si i modely, měl jich spoustu. [REDACTED] měl i svoje peníze. Přivydělával si i jako brigádník. Pokud se týká nemajetkové újmy, tak částka 200.000,- Kč byla určena po domluvě s jejich zmocněncem. Celé je to zasáhlo. To se však nedá vyčíslit. Psychicky je to postihlo. I nyní u soudu má obžalovaný na sobě mikinu, kterou mu dala jeho oběť - poškozený [REDACTED]. Náklady za pohřeb [REDACTED] platila [REDACTED] [REDACTED]. K osobě [REDACTED] svědek dále dodal, že to byl hodný, bezkonfliktní a poctivý kluk, který se s problémy nesvědřoval. Všechny [REDACTED] s [REDACTED] vycházely dobře.

Svědčyně [REDACTED], [REDACTED] poškozeného, uvedla, že poškozenému [REDACTED] dne [REDACTED].2013 předávala částku necelých 9.000,- Kč, kterou si [REDACTED] vydělal na brigádě. K [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že byl klidný, k ní i ostatním sourozencům se choval dobře, když potřebovala s něčím pomoci, tak šel a udělal to. Nebyl konfliktní typ. Poslouchal punkovou muziku.

Svědčyně [REDACTED], [REDACTED] poškozeného, uvedla, že se s bratrem pravidelně navštěvovala. Naposledy se sešli dne [REDACTED] 2013, kdy se všichni normálně bavili. [REDACTED] [REDACTED] byl bezkonfliktní typ, chtěl od [REDACTED] začít studovat zemědělské učiliště, byl sporivý a peníze, které měl ušetřeny na školu, si ukládal do šuplíku. Byl klidné povahy, působil pohodově, byl pravdomluvný, všem pomáhal a vyšel vstříc. Poslouchal punkovou hudbu. Uměl velmi pěkně kreslit. Jednou (asi před pěti lety) u [REDACTED] viděla boxer, ale s ním nikam nechodil. Od té doby zmíněný boxer neviděla.

K pohybu obžalovaného [REDAKCE] krátce před činem a po činu se vyjádřili i svědci. [REDAKCE], kamarádka obžalovaného a poškozeného, uvedla, že v několika dnech po [REDAKCE] 2013 viděla, jak obžalovaný [REDAKCE] který neměl v té době žádné příjmy, utrácel částky v řádu několika stovek korun. [REDAKCE], [REDAKCE] baru [REDAKCE], uvedl, že v inkriminovaný den byli v baru společně obžalovaný s poškozeným a odcházeli spolu kolem půlnoci. Útratu platil [REDAKCE]. [REDAKCE], [REDAKCE] baru [REDAKCE], uvedla, že den po zavraždění [REDAKCE] navštívil dopoledne obžalovaný [REDAKCE] tento bar a říkal jí, že mu zabili kamaráda, přitom uváděl nějaké podrobnosti o tomto činu a ten den také zaplatil útratu ve výši 300,- Kč. [REDAKCE], [REDAKCE] z baru [REDAKCE], uvedla, že dne [REDAKCE] 2013 navštívil obžalovaný [REDAKCE] tento bar a vyprávěl jí, že někdo zabil jeho kamaráda. Také jí uvedl podrobnosti, které by normálně neměl vědět. K této materii podrobnější popis viz dále.

Svědčyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] znala ze střední školy, byl to pohodový, málomluvný kluk. Byla s ním sranda. Obžalovaného [REDAKCE] zná také ze střední školy. V prvním ročníku spolu začali chodit. Zpočátku byl její vztah s obžalovaným pohodový, ale po půl roce se jeho chování změnilo. Obžalovaný [REDAKCE] začal být na ni agresivní a fyzicky ji napadal. Jednou ji udeřil pěstí do oblasti břicha, a proto se s ním rozešla. Obžalovaný byl z toho rozhozený. Další měsíce ji uháněl, aby se k němu vrátila. Když se přestěhovala do [REDAKCE], tak ji obžalovaný umluvil, aby u ní mohl chvíli bydlet, že ho [REDAKCE] vyhodili z bytu. Ona mu to nabídla i sama. Jednou, když přišla ze školy, tak zjistila, že jí někdo vzal 4.500,- Kč na nájem. Obžalovaný se jí přiznal, že ty peníze odcizil on. Dušoval se, že ty peníze sežene a vrátí jí je. Vzhledem k tomu, že je nesehnal, tak došlo k ukončení nájmu a současně tím, že nezaplatila nájem, přišla i o kauci ve výši 15.000,- Kč. Když jí obžalovaný zmíněné peníze odcizil, tak šla za jeho [REDAKCE] s tím, aby se obžalovaný mohl vrátit domů. Ona jí řekla, že odešel sám, že ho nevyhodila a že ho domů už nechce, protože ji všude pomlouvá a sprostě uráží. Svědkyně dále uvedla, že když se zmíněné peníze na nájem ztratily, tak jí obžalovaný nejprve říkal, že někdo zvonil, že ho praštil do hlavy a že to tam rozbořil, že to tam musel uklízet. Když vyšla nahoru, tak všechno bylo na stejném místě, i řetízky. Nakonec se jí přiznal. Nic jí však nevrátil. Do té doby obžalovaný žil z toho, co kupovala ona. Měl možnost se u ní najíst, měl možnost všeho. Bydlel tam zadarmo a ona ho živila. Proč to dělala, neví. Na obžalovaného k vymožení zmíněných peněz nikoho neposlala. Obžalovaný nebyl v tom bytě držen proti své vůli. Většinou tam přišli kluci a říkali mu, jestli má ty peníze. On řekl ne a oni na něj byli vzteklí, ale neví, jak to tam bylo. Většinou odcházela. Nevšimla si, že by ho někdo bil. Žádného jeho zranění si nevšimla.

Svědka [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE], uvedl, že naposledy obžalovaného a poškozeného viděl v úterý, kdy k nim do baru oba přišli okolo 22.30 hodin a každý vypil dvě piva. Útratu za oba platil [REDAKCE]. Oba byli v klidu. Odcházeli kolem půlnoci.

Svědčyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že je na mateřské dovolené a pobírá mateřské dávky ve výši 3.800,- Kč. Obžalovaný a poškozený byli velcí kamarádi. Nezažila, že by se spolu hádali a nebo měli nějaký problém. Krátce potom, co byl obžalovaný rodiči vyhozen, tak přišel s batohem s tím, že bude bydlet u své kamarádky [REDAKCE],

u níž bydlel, než jí odcizil peníze na nájem a poté přespával venku po [REDACTED]. Svědkyně popsala i to, jak a kdy s obžalovaným [REDACTED] chodila na pivo. Poškozeného [REDACTED] naposledy viděla [REDACTED] nebo [REDACTED].2013. Popisovala i komunikaci s obžalovaným po činu a to, že v baru Na Ostrově jí obžalovaný řekl, že někdo zavraždil [REDACTED]. Obžalovaný byl při tomto vyjádření v klidu a nejevil známky nervozity. Ten den měli v baru útratu kolem 500,- Kč, kterou celou zaplatil obžalovaný [REDACTED]. Bylo jí divné, kde vzal tolik peněz, na což jí řekl, že mu půjčili [REDACTED] a nějaká kamarádka. Téhož dne jí obžalovaný dále zaplatil pleny a nákup v Albertu ve výši 300,- Kč a dobil jí kredit do jejího telefonu ve výši 200,- Kč. Kde vzal tolik peněz, neřešila.

Svědčyně [REDACTED] uvedla, že ve čtvrtek dne [REDACTED].2013, kdy jako [REDACTED] sloužila noční v baru [REDACTED] v [REDACTED], tak tam někdy okolo 20.00 hodin přišel obžalovaný [REDACTED] a chvíli po něm i [REDACTED], která si přisedla k obžalovanému. Dali si pivo. Po krátké chvíli za ní přišel obžalovaný a ptal se jí, zda si pamatuje na [REDACTED] s tím, že ho někdo zabil, že ho někdo okradl o peněženku, telefon, doklady. Říkal jí i to, že předtím v úterý byl s poškozeným v hospodě a okolo 23.30 hodin se rozloučili s tím, že [REDACTED] si jde něco zařídit. [REDACTED] jí řekl dále to, že [REDACTED] někdo našel zabitého u rybníka, že ležel obličejem ve vodě a tělem na souši, že byl jenom v trenkách a že měl nějaký dobrý telefon, který ale bez SIM karty nenajdou. Když o tom hovořil, tak se obžalovanému klepaly ruce. Mluvil normálně, ale klepaly se mu ruce. Útratu za oba platila [REDACTED]. V pátek se pak ze zpráv dozvěděla, že to, co jí obžalovaný říkal, je pravda.

Svědčyně [REDACTED], [REDACTED] baru [REDACTED], uvedla, že ve středu dne [REDACTED].2013 do jejich baru přišli obžalovaný a [REDACTED] asi v 10.00 hodin dopoledne a byli tam až do večera. Popíjeli převážně pivo. Dohromady jich mohli mít deset. Každý měl ještě dva panáky tvrdého alkoholu. V tu středu jí obžalovaný nic neříkal. Působil na ni naprosto v klidu. Platila převážně [REDACTED] obžalovaný občas také něco zaplatil. Další den ve čtvrtek přišli zase v 10.00 hodin dopoledne. Oba si objednali pivo. Okolo poledne jí obžalovaný ohledně poškozeného [REDACTED] říkal, že ho někdo u rybníka v [REDACTED] zabil, že byl ve vodě, že byl ve spodním prádle a že měl znetvořený obličej a že neměl v plicích vodu, že se sám jakoby neutopil. Poškozený měl mít nějak znetvořený obličej. Neví, jak to přesně bylo, ale obžalovaný říkal, že má něco s obličejem. Tento den útratu platil obžalovaný. Bylo to celkem kolem 300,- Kč. Ten čtvrtek tam byli asi do tří odpoledne. Že by někomu dával peníze, třeba té [REDACTED], si nevšimla. Ve středu platila převážně [REDACTED], ale občas zaplatil něco i [REDACTED]. Na obžalovaném nepozorovala nic zvláštního. Neví o tom, že by byl obžalovaný agresivní. Neviděla u něho nikdy nějakou zbraň.

Svědčyně [REDACTED], [REDACTED] obžalovaného, uvedla, že [REDACTED] ve škole prospíval dobře a nebyly s ním problémy. Někdy v prvním ročníku střední školy začal chodit s [REDACTED]. Asi po roce se rozešli, ale neví proč. Od [REDACTED] roku 2013 [REDACTED] začal chodit s [REDACTED]. Soužití se synem bylo normální. Dne [REDACTED].2013 přišel domů a začal nadávat na práci, zabalil si věci do batohu a odešel, ač ho od toho zrazovali. Na cestu mu dala asi 300,- Kč. Chtěla, aby se vrátil do práce, což neučinil. Po odchodu z domu se občas doma stavil, dvakrát i se [REDACTED] [REDACTED]. Někdy v [REDACTED] 2013 se [REDACTED] chtěl vrátit domů, ale protože odjížděla na dovolenou, tak měla strach, že by byl v bytě s [REDACTED], a tak mu to nedovolila. Řekla mu, že až se vrátí z dovolené

z Itálie, tak to mohou řešit. Dne [REDACTED].2013 jí [REDACTED] [REDACTED] ukázal facebookovou zprávu o tom, že někdo zabil Petra Viteru.

Soud dále přihlížel k úředním záznamům o podaném vysvětlení, a to [REDACTED] [REDACTED] na č.l. 181-182 ([REDACTED] [REDACTED] v [REDACTED]) a [REDACTED] [REDACTED] na č.l. 191-194 [REDACTED], kde pracoval obžalovaný [REDACTED], která mimo jiné uvedla, že obžalovaný tam byl spokojený, byl nekonfliktní, občas přišel pozdě).

Ze znaleckého posudku o duševním stavu obžalovaného [REDACTED] jež zpracovaly znalkyně z oboru psychiatrie a psychologie, bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a ani v době spáchání trestného činu netrpěl duševní poruchou. Je simplexní, nekultivovanou osobností s morálně necitlivými rysy. Jeho rozumové schopnosti odpovídají [REDACTED] hranici normy. V době spáchání trestného činu měl zachovány schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání a toto jednání ovládat. Patickou opilost i ovlivnění omamnými látkami v době činu znalkyně vyloučily. U obžalovaného nezjistily ani zneužívání alkoholu nebo omamných látek. Obžalovaný [REDACTED] má sklon k agresivnímu jednání, pokud se cítí ponížen nebo urážen. Za běžných okolností se dokáže ovládat a nejedná agresivně. Motivem jednání obžalovaného [REDACTED] byla **zištnost**. Podle znaleckého vyšetření bylo cílem jednání obžalovaného získat finanční prostředky. Vztahy obžalovaného k přátelům i lidem obecně postrádají cit, vztahy k rodině jsou zcela mělké. Význam pravidel a norem společnosti chápe, ale nijak citově neprožívá. Pokud tato pravidla nedodrží, necítí lítost ani vinu. Lituje pouze sebe, je vůči sobě nekritický. Znalkyně nevyloučily, že by obžalovaný Vojtěch Dlesk mohl i nadále jednat protispolečensky. Z psychiatrického hlediska však pobyt obžalovaného na svobodě nepovažují za nebezpečný, když obžalovaný netrpí duševní poruchou, která by byla ovlivnitelná nějakou léčbou ani netrpí závislostí na omamných látkách. Neshledaly tak důvody pro uložení nějakého druhu ochranného léčení.

U hlavního líčení se **obě znalkyně [REDACTED] i [REDACTED]** na svůj písemně podaný posudek odvolaly a stvrdily ho.

Znalkyně z odvětví psychiatrie [REDACTED] dále dodala, že pokud se obžalovaný cítí být ponížen nebo urážen, tak má sklony k agresivnímu jednání, a jelikož to sám takto tvrdil, tak byl to jeden z prvních motivů, které se jim jevily. S tím by ovšem měly korespondovat také další informace, které by souvisely s jeho případnou přípravou na toto jednání a s následným jednáním, které by nějakým způsobem muselo souviset s určitým momentem překvapení. V rámci tohoto obžalovaným tvrzeným motivem však vznikla spousta nesrovnalostí, například v době, než došli na to místo činu, že když si chtěli popovídat, proč šli tak daleko, že k tomu místu došli vlastně poté, co pan poškozený měl u sebe určitou částku peněz, byť se ostatním může jevit bagatelní. Afektu, o kterém obžalovaný hovořil, neodpovídá jeho jednání potom, tj. jakým způsobem manipuloval s poškozeným, jaké věci mu vyndal z kapes, kam ho potom táhl, jakým způsobem s ním jednal poté, co ho napadl, ale také jak jednal následně. Pokud by se jednalo o čin, který by spáchal ve stavu nějakého vzrušení, tak lze těžko předpokládat, že po odeznění tohoto stavu, který nikdy netrvá delší dobu než řádově několik minut, tak potom ten člověk vyhodnotí svůj způsob chování a dále jedná, už řekněme, rozumně. Na situaci je ale vidět, že jednak, než došlo k napadení, ale i poté došlo ke spoustě nesrovnalostem se stavem, který lze nazývat afekt. Takže to, že jednal

ve stavu třeba určitého vzrušení, ještě neznamená, že jednal neplánovaně nebo nepředloženě nebo že potom nebyl schopen jednat jinak. Takže nesedí veškeré tvrzené jednání vcelku od začátku, kdy odcházeli společně na místo až poté, než byl zadržen, a toto jednání nezapadá do stavu afektivního jednání, které by bylo nepředpokládané, překvapující a pro něj potom řekněme nějak těžko pochopitelné. Tzn. z těchto všech důvodů se přiklonily jako znalkyně k motivu zjištěnosti. Zjištěné necitlivé rysy znamenají, že sám nemá soucit. Nemá pocit nastavení citového na člověka. Obžalovaný i v době, kdy s ním hovořily, mluvil o poškozeném, kterého v podstatě ubil, stále jako o příteli, jako o někom, s kým vlastně, jako s jedním z mála, strávil kus pěkného života. U obžalovaného v podstatě nezaznamenaly žádný pozitivní vztah k nějaké osobě kromě jeho samého. On se rozplakal nebo byl citlivý jediné tehdy, když líčil svůj vlastní život nebo svoji nespokojenost v rodině. Takže vůči násilí, vůči lidem, vůči nějakému sociálnímu prostředí nemá vyvinuté žádné citové vazby. Po stránce vývoje obžalovaného existují velké mezery v informacích. On sám nebyl schopen podat ke svému vývoji, ke své rodině, žádné podrobnější informace. On vlastně ani neví, jestli vlastní ■■■ je jeho, nebyl schopen podat informace o tom, v jaké rodině vyrůstal, proč musel nespát doma, když tam je třípokojový byt, který rodiče obývají. Pokud obžalovanému někdo měl ubližovat měsíc před činem, tak to nemohlo mít významný vliv. Pokud vyjádřil lítost vůči poškozeným, tak především vnímá sám sebe. Z hlediska zrání jedince je jeho osobnost už strukturovaná. Vývoj probíhá celý život. Na základě zkušeností bývá ten základní jakoby definitivní vývoj osobnosti ukončen kolem 25 let, ale osobnost se vyvíjí po celý život, takže obžalovaný je doposud osobností, která ještě bude vyzávat. Znalkyně dále uvedla, že fakticky nevědí, v jakém prostředí obžalovaný vyrůstal. Předpokládají, že to prostředí asi nebylo výchovně podnětné a pravděpodobně bylo problémové. Blížší informace se nedozvěděly, ale soudí tak nepřímou z toho, co uvedl k tomu, jak se k němu rodiče chovají, jak se choval on k nim, ■■■ ale nemají to nijak objektivizované. Důvody, proč byl vyloučen z té rodiny, tzn. jestli tam odcizoval věci, jestli pil alkohol, jestli nechodil do zaměstnání, to neví. Pokud obžalovaný uvádí, že se opakovaně chtěl vrátit domů, to na jednání samotné vliv nemělo. Vliv samozřejmě má způsob života, který souvisí s tím, jakým způsobem získával peníze. Na druhé straně ale to neodůvodňuje, byť by vztahy k rodině byly problémové, způsob provedení činu. Případně nějaké terorizování obžalovaného určitě nemělo vliv na způsob provedení toho činu, ale mohl by to být jeden z motivů, jak získat peníze, protože měl dluh, který musel splatit ■■■ a peníze neměl. Takže takto ten motiv by tam mohl být postaven, což odpovídá uváděnému jimi zjištěnému zjištěnému motivu konání obžalovaného.

Znalkyně z odvětví psychologie ■■■ dále dodala, že resocializace obžalovaného je snižená jeho dosavadním způsobem života, snižuje ji třeba zjištěná necitlivost, což je trvalý rys v jeho osobnosti. Pokud se týká prognózy resocializace, tak by se mohl zklidnit, to však záleží na jeho psychickém stavu, ale jestli bude na tom hůř, tak naopak bude spíš dráždivější. Jestli se mu dobře povede, může se zklidnit. Ale i tak jeho osobnost má své zvláštnosti, které jsou trvalé a nezmění se. Pokud se týká obžalovaným tvrzeným ponižováním, tak s nimi o tomto nijak výrazně nemluvil. Když vzal ty peníze ty 4.000,- Kč ■■■, která ho nechala bydlet a poskytovala mu peníze, tak on na to reagoval velmi zvláštním způsobem, že jako nevěděl, že to je na nájem, což podle něj byla omluva. Když mu tedy říkala, zda měl tendenci to splatit, protože vykládal, že mu hrozili, že ten kamarád ho tam někde zbil, ale když někdo žije v takovémto strachu, úzkosti, že dostane ještě nějak pořádně,

tak prvně, když má peníze, tak shání okamžitě tu dotyčnou, aby jí to splatil. Ale obžalovaný získané peníze propil. Tam žádná snaha o zaplacení dluhu nebyla. Úroveň inteligence obžalovaného neměla vliv na jeho čin. Důvodem nebyla vznětlivost. Mohlo mu být něco líto, ale to v něm nevyvolalo zase takový afekt, aby vraždil. Je přesvědčena o tom, že jeho motiv byl zistiťný. Jak dlouho promyšlený, nedovede odhadnout, ale promyšlený, byť krátkodobě, a třeba i nějak jednoduše, byl. V jeho rodině v nepořádku něco bylo. Jejich vztahy byly chladné. Ale současně nemůže vyloučit, že obžalovaný měl také svoje zvláštnosti, což by odpovídalo té výchově a že s tou rodinou úplně nevycházel nebo se choval nějak divně, takže rodina mu měla něco za zlé.

Ze znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, jehož součástí je i pitevní protokol, a z jeho doplňku bylo zjištěno, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného [REDAKCE] bylo udušení při vdechnutí krve do plic v kombinaci s tonutím. Je tak zcela jisté, že poškozený žil ještě v době, kdy ho obžalovaný [REDAKCE] zatáhl do rybníka a položil ho na břicho obličejem pod hladinu. Poškozený zemřel útrpnou smrtí, neboť minimálně v prvních chvílích plně vnímal velmi intenzivní bolest, zejména v obličejí, a hrozící nebezpečí ohrožení života. Svůj útok vedl obžalovaný velkou intenzitou, a způsob, jakým byl útok veden, byl zvlášť surový. Pro tento znalecký závěr svědčí i počet a charakter poranění poškozeného. Podle znalců mohla být poranění poškozeného způsobena zčásti klackem tak, jak uvedl obžalovaný [REDAKCE]. Tento mechanismus však uspokojivě nevysvětluje všechna zjištěná poranění, když zraňujícím předmětem mohl být spíš tupý pevný předmět o malé ploše. Jako příklad předmětu, kterým taková poranění mohla být velmi dobře způsobena, znalci uvádějí boxer, kterým by byly velkou silou vedeny opakované údery.

U hlavního líčení se oba zpracovatelé tohoto posudku i jeho doplňku na ně odvolali a stvrdili je. Znalci [REDAKCE] i [REDAKCE] dále dodali, že dotčený klacek nevysvětluje dobře to, co bylo způsobeno, tedy tímto klackem všechna zjištěná konkrétní zranění poškozeného být způsobena nemohla. Ani obžalovaný označený suk na klacku nemohl dotčená zranění způsobit. Trvají na tom, že všechna zranění poškozeného nemohla být způsobena tím klackem. Dotčený klacek měli k dispozici, podrobně ho zkoumali. Hrany klacku neodpovídají těm utrpeným poraněním. Znalec podrobně popsal, která konkrétní zranění nemohla být způsobena uvedeným klackem. Uvedl i to, že při rozčlenění na poranění, která odpovídají úderům klackem a která mu neodpovídají, byla závažnější ta poranění, která nebyla způsobena klackem. I samotná poranění zjištěná na hlavě poškozeného by sama o sobě vedla ke smrti poškozeného. Když se poškozený dostal do bezvědomí, tak neměl polykací reflex, ale současně se nemohl udusit jen krví, ale proto, že k tomu přistoupilo utopení. To vyplývá z pitevního nálezu. Pokud by se udusil krví, tak budou pouze známky tzv. asperace krve a nebudou známky tonutí, které byly poměrně markantně vyznačeny. Čili u poškozeného došlo k masivnímu vdechování i vody do plic. Tzn. to utonutí tam bylo a bylo poměrně intenzivní, pro což svědčí rozsah tzv. paltových skvrn, akutní rozedmy plic a dalších nálezů, které svědčí pro tzv. hemolýzu krve, čili vdechování vody do plic a hemolýzu krve. Navenek se topení, to, že vdechuje vodu, pozorovateli na břehu nemusí projevit. Poškozený byl prokazatelně v bezvědomí, čili se to nemusí nějak projevit. Při bezvědomí se může dýchat, ale taková osoba v podstatě nereaguje. Nereaguje na zevní podněty, není při smyslech, nereaguje. Dýchání může být zachováno. Všechna zranění poškozeného byla způsobena v relativně krátkém časovém intervalu pěti až deseti minut. Žádné starší zranění tam nebylo. Prvky obrany poškozeného

byly minimální. Byly v oblasti malíkové strany předloktí, případně v oblasti lokte. Nedá se však z tohoto jednoznačně říci, že by proto musela být většina zranění způsobena v době, kdy už byl poškozený v bezvědomí. Vše závisí na tom, do jaké míry byl poškozený schopen uhýbat před tím nástrojem apod., čili nelze z toho jednoznačně říci. Je to možné, ale nelze to říci jednoznačně. Žádné ze zjištěných konkrétních poranění nevedlo k okamžitému bezvědomí poškozeného. Zjištěná zranění ve svém souhrnu byla hodně masivním zraněním, bylo to rozsáhlé, velmi značné násilí, které postihovalo jak měkké tkáně, tak oblast skeletu obličejů. Pokud se týká tzv. boxeru, je k tomu se velmi těžko vyjádřit, jelikož kvalita, hmotnost a pevnost není známa, ale trvají na tom, že to musel být pevný předmět s nějakými pravidelnými vystupujícími součástmi. Byl to relativně pravidelný předmět, neboť poranění byla poměrně výrazně symetrická. Zjištěná poranění byla způsobena v krátkém časovém sledu, čili lze usuzovat na to, že byla způsobena jedním člověkem. U poškozeného mohly být známky chrčení apod., ale nemuselo to být tak markantní, aby si toho další osoba všimla. Samotná uváděná poranění hlavy by vedla ke smrti poškozeného také, ale jeho smrt byla urychlená tím následným tonutím. Každopádně poranění byla provázána krvácením do dýchacích cest, čili v bezvědomí poškozený vdechoval krev, čímž by došlo ke smrti udušením. Pokud je člověk v hlubokém bezvědomí, tak nevnímá bolest. Zpočátku ale poškozený vnímal uváděnou intenzivní bolest, ale po jak dlouhou dobu to bylo, nelze určit. Nelze to stáhnout ani k žádné konkrétní ráně, neboť u poškozeného nebylo zjištěno takové poranění, které by okamžitě ihned vedlo k bezvědomí, čili nelze říci jednoznačně, že po nějaké ráně ihned upadl nebo musel upadnout do bezvědomí. Každopádně v úvodu ta poranění nebyla taková, aby ihned vedla k bezvědomí, a proto byla provázána velmi intenzivní bolestivostí, protože byla spojena i se zlomeninami obličejového skeletu, pohmožděním, atd. V té první fázi zcela prokazatelně poškozený vnímal velmi intenzivně bolest. I pokud by byla zavolána včas pomoc po tom útoku, tak by pravděpodobně došlo ke smrti poškozeného. Bylo tam totiž i poranění nitrolební, bylo tam krvácení do mozkových plen a další, což jsou velmi závažné úrazové změny a nelze s určitostí tvrdit, že pokud by byla zavolána včas odborná pomoc, že by došlo k zachránění poškozeného, k odvrácení jeho smrti. Tato pomoc by musela být okamžitá. V tom (odlehle) terénu byli. Tam by se teoreticky záchranka mohla dostat v řádu více desítek minut, takže pakliže se hovoří o nějaké teoretické šanci, naději, tak byla minimální vzhledem k poranění mozku. Musela být poskytnuta okamžitě, což je s ohledem na odloučenost místa prakticky nereálné.

Ze znaleckého posudku z odvětví toxikologie (č.l. 130-134) bylo zjištěno, že u zemřelého poškozeného byl nalezen pouze stopový obsah alkoholu v krvi. Jiné toxikologicky významné látky, léky, omamné či psychotropní látky apod. v jeho krvi nebyly nalezeny. Byly zjištěny stopy nikotinu.

Soud dále přihlížel ke znaleckému posudku z odvětví biologie a genetika (č.l. 289-297), zpracovaný expertním ústavem Policie ČR, k odborným vyjádřením z oboru pachová identifikace (č.l. 269-285), k listinám o jednotlivých nárocích poškozených (č.l. 326, 17-35), k protokolu o rekonstrukci (č.l. 408-446), k protokolu o vyšetřovacím pokusu (č.l. 447-458), k protokolu o ohledání místa činu (č.l. 36-68, 80-84), k protokolu o nálezu občanského průkazu a otvíraku poškozeného (č.l. 70, 72) či k protokolu o ohledání bytu, kde bydlel poškozený (č.l. 80-86).

Soud po provedení shora uvedeného dokazování pak ve shodě se závěry procesních stran uzavřel, že na základě uvedených důkazů lze věc meritorně posoudit, a proto dokazování uzavřel.

S ohledem na povahu opatřených důkazů a na doznání obžalovaného, byť nebylo zcela úplné, bylo lze s dostatečnou mírou jistoty uzavřít na to, že to byl právě obžalovaný Dlesk, který poškozeného [REDAKCE] útrpně úmyslně usmrtil tak, jak je to popsáno ve výroku tohoto rozsudku, a že se tak stalo zvláště surovým a trýznivým způsobem a že se dopustil i činu v bodě 2 výroku rozsudku.

Úvodem lze předeslat, že i samotné doznání obžalovaného v sobě obsahuje doznání obžalovaného k úmyslnému způsobení smrti poškozeného, když obžalovaný popírá „jen“ to, že by se tak stalo ze zjištěných důvodů a že by použil i jiný nástroj než nalezený klacek. Samotné doznání obžalovaného (které bylo potvrzeno i ostatními důkazy) tu pak obsahuje dostatečný podklad pro to, že poškozeného [REDAKCE] úmyslně usmrtil a že čin spáchal zvláště surovým způsobem. Kromě doznání obžalovaného pak lze jako na usvědčující důkazy poukázat jak na znalecké posudky (především na znalecký posudek soudních lékařů a na posudek z odvětví psychiatrie a psychologie, jakož i na osobní výslechy těchto znalců při hlavním líčení), tak i na důkazní materiál o nálezech na místech činů (tedy především na ohledání místa činu samého, na ohledání dalších míst, kde byly nalezeny předměty odcizené obžalovaným poškozenému [REDAKCE]) a také na výsledky vyšetřovacího pokusu a rekonstrukce. Tyto provedené důkazy jednak potvrzují výpověď (doznání) obžalovaného, a jednak jej usvědčují i ze zjištěné motivace činu i v bodě 1 výroku tohoto rozsudku, a z toho, že při tomto časově prvním činu kromě zmíněného klacku použil i jinou (další) zbraň. Nepřímo obžalovaného usvědčují i svědci [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE], jímž po činu uváděl konkrétní informace o smrti poškozeného [REDAKCE].

O vině obžalovaného [REDAKCE] svědčí i stopy zajištěné na místě činu a nálezy věcí z majetku poškozeného na místech označených obžalovaným i závěry znaleckého posudku z odvětví biologie a genetika, z jehož závěrů vyplývá, že na oděvních součástkách, které měl obžalovaný na sobě v době spáchání trestného činu, byly nalezeny biologické stopy obsahující DNA poškozeného. Je usvědčován také výsledky odborných hodnocení důkazů nalezených na místě činu a na jeho oblečení.

Pokud se týká prokázání zjištěné motivace jednání, je možno především poukázat na expertní rozbor učiněný v posudku o duševním stavu obžalovaného [REDAKCE] který obě znalkyně u hlavního líčení obhájily. Jejich závěry o zjištěné motivaci pak potvrzují i skutková zjištění o tom, že byl zcela bez peněz a bez perspektivy je v blízké době sehnat, přičemž měl dluhy. To, že poškozeného napadl zákeřně, nečekaně, bez varování a poté, co jej mnoha ranami za použití zbraně (zbraní) uvedl do stavu bezvědomí, jej namísto oživování (namísto úleku z toho, co příteli udělal a co by eventuálně mohlo svědčit o jeho afektu) okradl o jeho věci, když věděl, že poškozený má u sebe především mobilní telefon a peníze. Ihned poté, co jej okradl, zatáhl bezvládného poškozeného do rybníka, aby dílo zkázy dokonal. To, že se choval zjištěně, prokazuje i to, že se poté odebral do bytu, který poškozený obýval a zde odcizil ještě další peníze, a to [REDAKCE] poškozeného [REDAKCE]. Proto soud měl prokázáno, že závěry znalkyň o tom, že byl motivován zjištěností, a proto se činu dopustil, jsou správné a odpovídají

skutečné realitě. V této souvislosti je možno poznamenat, že soud samozřejmě nemohl čerpat skutková zjištění z toho, co obžalovaný uváděl oběma zmíněným znalkyním při znaleckém vyšetření nebo z verze, kterou znalkyně naznačily například o tom, že obžalovaný mohl poškozeného na místo činu k rybníku vylákat, neboť takováto skutková zjištění by musela být dovozena z nějakého konkrétního důkazu (odlišného od vývodů znalkyň), a to se nepodařilo. Proto soud ve shodě se zásadou in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch osoby obviněné) průkaz zmíněné zjištěné motivace u obžalovaného ■■■■■ stanovil až na dobu těsně před fyzickým útokem na poškozeného ■■■■■.

Co se týká právní kvalifikace, jedná se o trestný čin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i, j) tr. zákoníku, který spáchal zvlášť surovým a trýznivým způsobem, tedy dopustil se útrpné vraždy poškozeného. V tomto směru lze poukázat zejména na posudek soudních lékařů, ■■■■■ ze kterého vyplývá, že poškozený při usmrcení obžalovaným trpěl, neboť žádná z ran, které mu byly zasazeny, sama o sobě nevedla k okamžité ztrátě vědomí. Z tohoto je nepochybné, ■■■■■ že nejméně po dobu několika minut musel trpět značnými bolestmi, neboť mu byl mnohonásobně devastován obličej, tedy velmi citlivá část těla, a zároveň také musel prožít silný pocit strachu, neboť si uvědomoval realitu blížící se smrti.

Co se týče toho, že se obžalovaný dopustil vraždy ze zjištěných důvodů, zde se lze odkázat na závěry znalkyň z odvětví psychiatrie a psycholožky popsané shora, které po vyšetření posouzení osoby obžalovaného došly k závěru o zjištěné motivaci konání obžalovaného. I ostatní důkazy, které byly v této věci opatřeny, tento názor podporují. Je zřejmé, že obžalovaný měl motiv majetkový, ziskuchtivý, neboť sám byl v tíživé finanční situaci, nakonec i jím tvrzené vyhocené vymáhání jeho dluhu, který způsobil odcizením nájmu svědkyni ■■■■■, to potvrzuje.

Pokud se týká toho, že se obžalovaný smrtícího útoku na poškozeného dopustil i za pomoci tupého pevného předmětu o malé ploše s vroubkováním, je nutno se opřít o expertízu soudních lékařů, kteří jednoznačně označili, která zranění poškozeného nemohla být způsobena označeným klackem, ale nutně musela být způsobena zmíněným tupým předmětem, když znalci dodali i to, že právě tímto útočícím předmětem byla způsobena ta nejzávažnější zranění. Touto expertízou měl tedy soud vyvrácenu obhajobu obžalovaného ■■■■■ o tom, že použil toliko jen klacek.

Možno dodat, že použitá obhajoba obžalovaného, kdy skutek i co do právní kvalifikace vraždy v třetím odstavci fakticky doznal, tak zřejmě nesměřovala jako výhrada do výroku o vině, ale spíše mu měla zřejmě pomoci především v otázkách trestových či v jakémsi morálnějším nahlížení na jeho čin.

Vzhledem k charakteru i průběhu celého jednání a k psychologickému profilu obžalovaného pak také odpovídá oběť, kterou si vybral, tedy přítele, o kterém věděl, že je na tom finančně lépe než on, kterého mohl bez problémů vylákat na odlehlé místo a kterého velmi dobře znal. O určité přípravě tohoto jednání svědčí i závěr znalců soudních lékařů, týkající se nálezu na těle poškozeného, a to stop dalšího zraňujícího předmětu, který byl smrtící zbraní mimo klacku, který přiznává obžalovaný. Na těle poškozeného byly stopy po předmětu s pravidelnými tvrdými výčnělky, tedy odpovídající rozměry zařáté pěsti, resp.

rozmístění těchto výstupků na tzv. boxeru. I toto svědčí o určité plánovitosti jeho jednání a o jeho v určité době pojatému úmyslu usmrtit poškozeného proto, aby se zmocnil jeho věci a jeho peněz. Především znalkyně psychologka toto ve své výpovědi před soudem vysvětlila. Tímto byla také vyloučena obhajoba, spočívající v tom, že by snad jednal v rozrušení proto, že se nemohl pro slovní projev poškozeného věnovat vlastním myšlenkám.

Co se týká bodu 2 výroku rozsudku, bylo prokázáno, a obžalovaný to doznává, že se zmocnil věci poškozeného včetně klíčů od bytu, kde poškozený bydlel. Obžalovaný poté vnikl bez souhlasu uživatelů a za pomoci odcizených klíčů do zmíněného bytu, kde odcizil peníze, které patřily [REDAKCE] poškozeného. Je tedy nepochybné, že si předchozím trestným činem opatřil klíče, tedy prostředek, kterým překonal překážku k zajištění bytu, která měla bránit vniknutí cizí osoby. Dopustil se přitom v bytě krádeže, a to odcizením částky 1.800,- Kč a pokladničky v hodnotě 30,- Kč, a do tohoto bytu vnikl bez souhlasu jeho majitelů, když uzamčení bytu, tedy překážku bránící vniknutí, překonal pomocí klíčů, který si opatřil trestným činem. V bytě se pak zmocnil pokladničky nezletilé [REDAKCE] s částkou nejméně 1.800,- Kč, kterou si přivlastnil a užil ji pro svou potřebu. Toto jeho jednání, popsané pod bodem 2), bylo proto kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku.

Pokud se jedná o právní kvalifikaci jednání, kterého se obžalovaný [REDAKCE] dopustil vůči poškozenému [REDAKCE], popsané pod bodem 1 výroku rozsudku, bylo kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i, j) tr. zákoníku, neboť je nepochybné, že poškozeného úmyslně usmrtil. Opatřené důkazy současně svědčí o tom, že tak učinil v úmyslu získat majetkový prospěch a způsob, kterým poškozenému přivodil smrt, byl výrazně brutální a poškozenému jím byly způsobeny fyzické i duševní útrapy.

Spáchání trestného činu vraždy **zvlášť surovým způsobem** se rozumí vražedný útok s extrémně vysokou mírou brutality, která se podstatně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Není však nezbytné, aby tento útok zároveň vyvolával zvýšenou trýzeň poškozeného. **Trýznivý způsob** vraždy je ten, kdy oběť je vystavena i trvajícím bolestem nebo konání, které velmi citelně zasahuje celou osobnost poškozeného, když především záleží na subjektivním prožívání ze strany oběti. V tomto směru pak lze poukázat na to, že poškozený žádný, natož takovýto brutální atak od svého přítele nečekal a vůbec nepředpokládal, že by mohl být obžalovaným nějak ohrožen a důvěřoval mu. Ostatně mu i pomáhal a dokonce platil za něho i jeho předchozí útratu v restauraci, neboť obžalovaný neměl žádné peníze. Umírání poškozeného tak kromě intenzivní bolesti zejména v oblasti obličeje bylo provázeno i velmi intenzivním zklamáním z toho, že mu bylo ubližováno (bylo působeno) osobou blízkou, v tomto případě tzv. nejlepším kamarádem, od níž to vůbec nečekal. Navíc toto vše bylo doprovázeno ještě intenzivním strachem o život a zděšením z nastupující neodvratné a nečekané smrti v takto mladém věku. Subjektivní vnímání ataku obžalovaného tak pro poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] bylo citelně negativní a absolutně devastujícím způsobem ho zasahující v jeho samé podstatě člověka a jeho dalšího (ne)života. Zmíněné jednání obžalovaného v poškozeném po dobu, co vnímal atak, muselo vyvolat děs a zoufalost v době, kdy umíral a kdy byl schopen vnímat. V tomto směru lze jednání obžalovaného považovat za nečekané, zákeřné, způsobující oběti psychické útrapy, a i když

trvalo jen po dobu stanovenou maximálně v minutách, bylo pro oběť i trýznivé. Tím se užitý způsob spáchání vymyká i obvyklým způsobům páchaní obdobných činů vraždy. K trýznivému způsobu usmrcení patří i obrana oběti, pokud to vnímá a cítí při tom bolest.

O přímém úmyslu pachatele zločinu vraždy podle § 140 tr. zákoníku svědčí zejména vysoký počet zraňujících ran do obličeje poškozené osoby, devastace obličeje a hlavy včetně kostí, doba, po níž byla tato osoba jeho útoku vystavena, intenzita útoku a použité nástroje. Postupné a opakující se zasazování ran do obličeje poškozené osoby navíc vypovídá o tom, že tato musela velmi citelně duševně i fyzicky trpět.

Otázku, zda byla vražda spáchána způsobem zvláště surovým, nutno zkoumat, jak z **hlediska postižené osoby** (tj. zda jí byly způsobeny zvláštní útrapy), tak i vzhledem k celkovému způsobu, jakým byla vražda vykonána, **zejména též se zřetelem k běžným názorům společnosti**. I tyto okolnosti pak dokladují, že obžalovaný ■■■■■ čin spáchal zvláště surovým a trýznivým způsobem.

Tímto činem se tak obžalovaný ■■■■■ dopustil společensky velmi škodlivého a zavrženíhodného jednání. Navíc po takovémto činu, při němž se zmocnil i klíčů poškozeného, jednání nezanechal, ale zcela v souladu s jeho necitlivou osobností vnikl do obydlí, kde poškozený bydlel a odcizil tam peníze, ač v bytě spal svědek ■■■■■. Posléze se cílevědomě zbavoval bezcenných předmětů, které u poškozeného našel, aby zakryl stopy svého jednání a odcizené peníze propil nebo poskytl svědkyni ■■■■■.

Obžalovaný Dlesk tedy jiného úmyslně usmrtil a spáchal takový čin zvláště surovým a trýznivým způsobem a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, a proto byl v bodě prvním výroku rozsudku uznán vinným ze spáchání zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i, j) tr. zákoníku.

K otázkám trestovým.

K osobě obžalovaného ■■■■■ bylo zjištěno, že dosud nebyl potrestán soudem (aktuální opis z rejstříku trestů je na č.l. 519 spisu), ani projednáván pro přestupek. Jeho pracovní hodnocení i hodnocení o jeho chování v dosud proběhlém výkonu vazby jsou dobrá (aktuální hodnocení obžalovaného ve vazbě je na č.l. 525 spisu). Osobní výkazy obžalovaného jsou na č.l. 482-486.

Obžalovaný v rámci své závěrečné řeči uvedl, že by se chtěl omluvit rodině. Nečekal, že by se to mohlo stát. ■■■■■ byl hodný kluk, pomáhal lidem, důvěřoval lidem. Byli spolu nejlepší kamarádi. Takový člověk už se nenajde. Je mu to strašně líto, co způsobil. Chtěl by se omluvit i své rodině, jak jim ublížil. Kdyby se to vrátilo zpět.

Ustanovení § 140 odst. 3 tr. zákoníku je sankcionováno trestem odnětí svobody na 15 až 20 let odnětí svobody nebo trestem výjimečným.

O výjimečném trestu pak hovoří ustanovení § 54 tr. zákoníku, a toto zní:

(1) Výjimečným trestem se rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet let až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za trestný čin, u něhož to tento zákon ve zvláštní části dovoluje.

(2) Trest odnětí svobody nad dvacet let až do třiceti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena.

(3) Trest odnětí svobody na doživotí může soud uložit pouze pachateli, který spáchal mimo jiné zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, a to za podmínek, že:

- a) takový zvlášť závažný zločin je mimořádně závažný vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku, a
- b) uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let.

Pravidla pro ukládání trestu pak trestní zákoník upravuje především v hlavě V. o trestních sankcích. V obecných ustanoveních hovoří o tom, že trestní sankce lze ukládat jen na základě trestního zákona a že nelze uložit kruté a nepřiměřené trestní sankce. Výkonem trestní sankce nesmí být ponížena lidská důstojnost a je ji nutno ukládat k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele. Při ukládání trestních sankcí se přihlédne i k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem.

Ustanovení § 39 tr. zákoníku pak stanovuje druh a výměru trestu, když uvádí, že při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k době, která uplynula od spáchání trestného činu či k případné změně situace a k délce trestního řízení.

Úvodem další pasáže je nutno poukázat na zásadní úvahovou směrnicí, která byla vyslovena i v judikatuře Ústavního soudu České republiky o tom, že ustanovení trestního zákona je třeba vykládat tak, aby byla **zohledněna priorita ochrany lidského života** bez ohledu na jejich formální či doslovné znění. Z hlediska hodnotového systému, na němž je založen demokratický právní stát, a z hlediska hierarchie hodnot, kterým právní stát

poskytuje ochranu, je trestný čin, jímž byla smrt způsobena úmyslně, považován za nejzávažnější trestný čin a proti jeho pachateli se musí společnost patřičně bránit a nutnost izolace tu pak předchází výchovné stránce trestu.

Na okraj těchto úvah pak lze dodat i to, že uložení výjimečného trestu ať již odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let nebo na doživotí podle § 54 tr. zákoníku není vyloučeno tím, že pachatel dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody a že před spácháním posuzovaného trestného činu nebyl soudně trestán a vedl řádný život.

Ve světle shora popsáných úvah je pak možno konstatovat, že pokud se jedná o trest, který by měl být obžalovanému [REDAKCE] za spáchané jednání uložen, je s ohledem k použité právní kvalifikaci ohrožen jednak trestní sazbou trestu odnětí svobody od 15 do 20 let nebo výjimečným trestem. S ohledem na dikci ustanovení § 54 odst. 3 tr. zákoníku tu nepřichází v úvahu ukládání trestu doživotního, neboť obžalovaný [REDAKCE] tam obligatorně stanovené podmínky nenaplnuje. Vzhledem k tomu, že jeho resocializace je sice ztížena, ale je možná, a tudíž není stížena obzvláště, nelze ani aplikovat druhou alternativu ustanovení § 54 odst. 2 tr. zákoníku. Zbývá tedy (pokud se zaobíráme podmínkami trestu výjimečného) se vyjádřit k tomu, zda se obžalovaný [REDAKCE] dopustil takového zvláště závažného zločinu, jehož závažnost je velmi vysoká. I v tomto případě soud uzavřel, že tuto kategorii jednání obžalovaného [REDAKCE] ještě nenaplnuje. V tomto směru nelze přehlédnout to, že se jedná o pachatele, jehož vývoj ještě není dokončen, že přece jenom projevil určitou lítost nad svým konáním, že se k činu doznal a že vyrůstal v nepodnětném a chladném rodinném prostředí. Nelze přehlédnout ani jeho věk a to, že zřejmě získal určitý náhled na své konání, když se za sebe vzdal práva odvolání do výroku o vině. Způsob spáchání byl podle názoru soudu dostatečně vyjádřen použitou právní kvalifikací s tím, že soud uzavřel, že závažnost jeho činu byla vysoká, ale nikoliv taková, aby ji bylo možno označit za velmi vysokou. Proto soud na konání obžalovaného neaplikoval ustanovení o výjimečném trestu odnětí svobody a obžalovanému ukládal trest v rámci stanovení trestní sazby v rozmezí od 15 do 20 let odnětí svobody.

Při vážení toho, jaký konkrétní trest obžalovanému uložit, musel soud přihlídnout k tomu, že se obžalovaný dopustil společensky velmi škodlivého jednání, které vykazuje vysokou závažnost, že způsobil neodčinitelný následek na životě poškozeného a ostatně i to, že soud uvažoval i o podmínkách trestu výjimečného, svědčí proto, že se jedná o takový čin, u něhož je nezbytně nutno uvažovat o trestu na samé horní hranici stanovené trestní sazby.

Samozřejmě trestové úvahy v sobě kromě samotného činu musí zohlednit i osobu pachatele a případné polehčující okolnosti. V tomto směru tak na jedné straně obžalovanému polehčuje skutečnost, že dosud žil řádným životem, okolnost jeho poměrně nízkého věku (věku blízkém věku mladistvého), dobrého dosavadního hodnocení, že jde o dosud nedospělou a nevyzrálou osobnost (nebyl tedy v době spáchání trestného činu ještě duševně a mravně zcela dozrálý) a skutkové doznání. Je tedy nasnadě, že na jeho straně je vícero polehčujících okolností, jež je nutno do výměry trestu promítnout. Na druhé straně nelze přehlédnout, což bylo vyhodnoceno zejména v rámci zjištěného stupně škodlivosti činu to, že se dopustil nejzávažnějšího zločinu, který lze spáchat. Dopustil se ho zavrženíhodným způsobem a vzhledem k vyjádření znalkyň psychiatrie a psychologie je jeho resocializace, resp. prognóza této resocializace, problematická. Obžalovaný je tedy společensky

nebezpečnou osobou a nelze na něho působit jinak, než dlouhodobým trestem odnětí svobody při horní hranici zákonné trestní sazby § 140 odst. 3 tr. zákoníku. Proto soud s ohledem na shora popsané polehčující okolnosti obžalovanému trest z úplné horní hranice sazby snížil na výměru v trvání devatenácti let trestu odnětí svobody, aby bylo i obžalovanému [REDAKCE] zřetelné, že polehčující okolnosti mají svůj význam a že je třeba v jeho prospěch vyhodnotit zejména jeho kvalifikační doznání.

Jako polehčující okolnost soud obžalovanému neuznal to, že by jednání spáchal pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů, neboť si je zavínil sám svým nezodpovědným chováním. Práci nemusel opouštět, od rodičů nemusel odcházet (přesto ho i v této době [REDAKCE] v určité míře podporovala), nemusel krást peníze svědkyni [REDAKCE] a tudíž ani nemusel žít jako bezdomovec. Nakonec ho fakticky živily spřátelené osoby. Takovýto stav vyvolaný výlučně obžalovaným a jeho bezohledností k druhým nelze považovat za polehčující okolnost, a proto ji soud obžalovanému nepřiznal.

Soud tedy obžalovanému [REDAKCE] podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání devatenácti roků.

V souladu s kritérii uvedenými v ustanovení § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku byl obžalovaný [REDAKCE] pro výkon uloženého úhrnného trestu odnětí svobody zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Nebyl zjištěn jediný moment, který by opravňoval využít ve prospěch obžalovaného moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku a zařadit jej do mírnějšího typu věznice.

K výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy.

Osoby v pozici poškozených se řádně a včas připojily se svými nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy.

Poškozená [REDAKCE] se připojila s částkou ve výši 812.021,- Kč. Jednalo se jednak o náhradu nákladů, které vynaložila za pohřeb poškozeného [REDAKCE] (k tomu doložila potřebné doklady na č.l. 13-16 spisu). Dále se připojila s újmou podle § 444/3 občanského zákoníku, který platil v době spáchání činu obžalovaným, a to s částkou 240.000,- Kč, a s nemajetkovou újmou ve výši 500.000,- Kč. [REDAKCE] se pak současně se svým [REDAKCE] [REDAKCE] jako [REDAKCE] nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] připojila za nezletilou [REDAKCE] [REDAKCE] s částkou za odcizené peníze a pokladničku ve výši [REDAKCE]- Kč, a dále s částkou [REDAKCE]- Kč za usmrcení jejího [REDAKCE] podle § 444 odst. 3 občanského zákoníku a s částkou [REDAKCE]- Kč za jí způsobenou nemajetkovou újmu.

Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se jako [REDAKCE] poškozeného připojila s částkou 375.000,- Kč, která se skládala z částky 175.000,- Kč podle § 444/3 občanského zákoníku a z jí způsobené nemajetkové újmy ve výši 200.000,- Kč. Se stejnou částkou a z totožných důvodů se připojila jako poškozená i další [REDAKCE] poškozeného [REDAKCE], a to [REDAKCE].

Poškozený [REDAKCE], jak je uvedeno shora, se jednak připojil společně s [REDAKCE] jako [REDAKCE] za [REDAKCE] [REDAKCE], a jednak se připojil za sebe, neboť byl osobou, která se podílela na výchově a výživě poškozeného [REDAKCE], který pro něho byl osobou blízkou, ve statutu obdobném pozici jeho [REDAKCE] se připojil s částkou 440.000,- Kč, která se skládala z částky 240.000,- Kč podle § 444/3 občanského zákoníku a za jemu způsobenou nemajetkovou újmu ve výši 200.000,- Kč.

Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina (dále i jen VZP) se jako poškozená připojila s částkou 454,- Kč, kterou vynaložila za prohlídku zemřelého [REDAKCE], což doložila dokladem na č.l. 34, resp. 532.

Pokud se týká náhrady tzv. přímé škody, kterou požadovali poškození [REDAKCE] za úhradu jí vynaložených nákladů na pohřeb [REDAKCE] [REDAKCE], nezletilá [REDAKCE] za odcizené peníze a pokladničku (celkem 1.800,- Kč) a VZP, tak tyto přímé škody byly prokázány předloženými doklady, respektive svědecky, a proto soud těmto poškozeným tyto nároky přiznal a uložil obžalovanému, aby je poškozeným zaplatil (tyto částky pak byly zahrnuty do celkově přiznané částky náhrady škody a nemajetkové újmy u toho kterého poškozeného).

Pokud se týká nemajetkových újem, je pravdou, že nyní již neplatný občanský zákoník pozůstalým příbuzným přiznával v ustanovení § 444 odst. 3 paušální částky, které shora uvedení poškození žádali, a že také umožňoval i za úmyslně způsobenou smrt přiznání tzv. nemajetkové újmy. Od 1.1.2014 začal platit tzv. nový občanský zákoník, který také samozřejmě umožňuje zmíněnou nemajetkovou újmu poškozeným přiznat, a to jen s tím rozdílem, že zrušil shora uváděné nominální hodnoty paušálních částek. To však neznamená, že poškození si nemohou výši tzv. nemajetkové újmy dříve určenou ustanovením § 444 odst. 3 bývalého občanského zákoníku určit ve výši, kterou toto již zrušené ustanovení uvádělo. Mohou si ji však určit i podle jiných kritérií i nad dříve uváděné nominální částky. Mohou ji tedy určit i podle svého vlastního vyjádření, podle míry, jakou se jich násilná smrt poškozeného [REDAKCE] dotkla.

Je tedy evidentní, že soud se v rámci dokazování v hlavním líčení dotazoval i na materii zmíněné nemajetkové újmy.

Dílem již shora je popsáno to, že poškozený [REDAKCE] žil ve spořádané rodině, v jejímž rámci viděl jak svoji bližší, tak i vzdálenější budoucnost, že se chtěl věnovat studiu a že vztahy s [REDAKCE] i [REDAKCE] [REDAKCE] a se [REDAKCE] měl velmi dobré a intenzivně citově prožívané a že se v rodině navzájem podporovali. Jednalo se tedy o soužití s mladým člověkem v širší příbuzenské rodině, kde se očekávalo další přirozené kladné soužití do budoucna. Samozřejmě především starší členové komunity mohli očekávat, že v budoucnu jim na oplátku bude [REDAKCE] poskytovat pomoc tehdy, pokud ji budou potřebovat nebo vyžadovat. Jedná se o tzv. očekávaný předpoklad spokojeného společného soužití v rodině, kde si všichni poskytují pomoc a kde jsou spokojeni. Tato budoucnost byla

konáním obžalovaného rodině nevratně odejmuta. Tyto úvahy bylo možno dovodit již z toho, co jednotliví poškození v pozici svědků či v prohlášení oběti uvedli.

Nicméně bylo především na poškozených, aby sami uvedli úvahy, které je dovedli k tomu, proč požadují zrovna takovou konkrétní částku jako svoji nemajetkovou újmu. Bylo pak možno uzavřít, že vyjádření poškozených při jejich posuzování jak jednotlivě, tak především v jejich celku a v souvislostech, byla naplněna úvahami, z nichž šlo dovodit, že jimi požadované konkrétní částky jsou odpovídající a že se shodují i se zásadami slušnosti.

Kromě výše uvedeného lze v tomto směru poukázat jednak na vyjádření poškozeného [REDAKCE], která uvedla, že si přála mít velkou rodinu. Má [REDAKCE] dcery, bohužel [REDAKCE] jediného jí obžalovaný vzal. Už ho nemůže obejmout, říct mu, aby se mu v životě všechno dařilo. Hrozně jim chybí, byl to hodný kluk, byl to dobrák. Jeho ztráta hrozně bolí. Především však rozhodné úvahy pro podporu požadované výše nemajetkové újmy nastínila [REDAKCE] poškozeného [REDAKCE], která uvedla, že [REDAKCE] nebyl jenom [REDAKCE], ale byl to i nejlepší kamarád. Byl to člověk, kterému mohla říct cokoli a nikdy to nepoužil proti ní. Nikdy by se za nic neposmíval, nikdy by se nepovyšoval, byl to člověk, který ji měl hrozně rád a ona ho měla ráda taky. Stačí, když něco povídá a jen ho tak poslouchá a třeba vůbec nevnímá, o čem mluví. Strašně ráda ho poslouchala, i kdyby mluvil o čemkoliv. Třeba kolikrát neměla dobrou náladu a on viděl, jak se tváří nebo co cítí, aniž by se zeptal. To ostatní lidí nedělají. Byla s ním v klidu, spadlo z ní úplně všechno, jenom když s tím člověkem byla. Tak jí prostě takto [REDAKCE] dodával sílu žít a řešit problémy a ne je hodit za hlavu, že nemá z komára dělat velblouda. A teď se má najednou každý den probudit a zjistit, že ten člověk tady není. Nikdo se na ni nesměje, nikdo ji nepovzbudí. Ještě včera jí obžalovaného [REDAKCE] bylo líto. [REDAKCE] mu věřil, měl ho rád. Jak může člověk někoho takovýmto způsobem zabít. Kdyby to udělal jednou ranou, možná to pochopí, že je to v afektu, ale ponížení té osoby, že ho umlátí několika ranami, že chrčel bolestí, že se k němu sehnul a slyšel, jak chrčí bolestí a pořád mu ještě nepomohl. A je to stále jeho nejlepší kamarád, ukradne mu věci, zkusí mobil, jaký má, odtáhne ho do vody, tam ho nechá obličejem. Mikinu, co má na sobě, mu [REDAKCE] daroval, protože ho měl rád. Už se ale nedovíme, jestli ho nakonec třeba neumlátil boxerem od poškozeného. Pak má tu drzost jít ještě k němu do bytu a v klidu se najíst a ještě si jde sednout k němu na postel a popadne pokladničku. Ještě má drzost utrácet jeho peníze. Kdyby si aspoň koupil jídlo, ubytování na noc a umyl se, aby to výhodně zužitkoval. Ale ne, on to hází do hracího boxu a utrácí za nesmyslné věci, pivo, pozve kamarády a všem vypráví, aby ho ostatní litovali, že mu umřel kamarád. Kde je lítost nad tím, že ten člověk ho měl rád a věřil mu. Myslím, že takovýto člověk si ani nezaslouží žít po tom, co udělal. Zabít anděla je přece hřích.

Platný tzv. nový občanský zákoník (dále i jen NOZ) v ustanovení § 2959 uvádí, že při usmrcení osoby odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné blízké osobě peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrad takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Ustanovení § 2971 NOZ o náhradě nemajetkové újmy pak dále určuje, že odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem (v daném případě úmyslným útrpným usmrcením mladého člověka), zejména způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiného pohnutky zvláště zavrženíhodné nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako

osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit. Z pohledu citace těchto ustanovení je patrné, že [redacted] i [redacted] i [redacted] jsou osobami, které dotčenou nemajetkovou újmu mohou požadovat a že v dostatečně konkrétními úvahami svoji újmu a její výši zdůvodnili, ač tak činili v součtu částek jednak nároku podle bývalého občanského zákoníku, a jednak nároku z tzv. nemajetkové újmy. Postup poškozených byl v době uplatnění jejich nároku zcela v souladu s platným právním řádem a na tomto oprávnění nic nezměnila ani nově platná úprava.

V souladu s důvodovou zprávou k NOZ lze dodat, že náhrada nemajetkové újmy se přiznává v prvé řadě při protiprávních zásazích do osobních práv člověka. V tomto směru se zásadně přejímá koncept dosavadní zákonné úpravy, když se opouští jen sazebník uvedený v § 444 odst. 3 dříve platného občanského zákoníku, a to především proto, aby se mohla ve výši nemajetkové újmy projevit větší variabilita konkrétních případů. Nedošlo však k tomu, že by dříve uváděné částky byly ve své výši nesprávné, když samozřejmě za určitých okolností zde uváděné částky mohou být nízké a za jiných okolností vysoké. Tento na druhém místě uvedený případ však není vztahován k fungující rodině (tak, jak byla popsána širší rodina poškozeného [redacted]), ale nižší částky se vztahují především k rozvádějícím se manželům, nebo k těm, kteří spolu dlouhodobě nežijí a podobné faktické osobní nesoužití.

Ve světle shora popsané právní úpravy i úvah, které poškození rozvedli na podporu výše jimi požadované nemajetkové újmy a toho, že konkrétní subjektivní dopad na konkrétní osobu nelze vždy zcela objektivizovat konkrétní částkou vyjádřenou v penězích, soud uzavřel, že požadavky všech uvedených poškozených na uhrazení nemajetkové újmy, která jim byla způsobena úmyslným usmrcením poškozeného [redacted] obžalovaným [redacted], i jejich výše, byly řádně a včas prokázány, a proto uložil obžalovanému [redacted], aby jim hradil i nemajetkovou újmu.

Lze jen dodat, že v tomto případě bylo možno konkrétní výši požadované nemajetkové újmy u uvedených poškozených (i v jejím součtu s nárokem podle již neplatícího občanského zákoníku v ustanovení § 444 odst. 3) skutečně brát jen jako (spodní) základ, vyjádřený penězi, jejich skutečně vzniklé újmy.

Nároky poškozených na nemajetkovou újmu byly uplatněny ve výši, kterou ve světle současně platného občanského zákoníku (NOZ) lze akceptovat, neboť vyjadřují zcela přiměřeně závažnost ztráty, která jim byla způsobena smrtí jejich blízké osoby a také svou výší odpovídají tomu, co mohli důvodně očekávat ohledně péče, kterou by jim usmrcený mohl věnovat v jejich stáří. Proto jejich nároky byly uznány do plné výše tak, jak je uplatnili, a obžalovaný byl uznán povinným jim i tyto nároky nahradit.

Soud tedy podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodl, že obžalovaný [redacted] je povinen na náhradě škody a nemajetkové újmy zaplatit poškozeným: [redacted] částku 812.021,- Kč, [redacted] částku 375.000,- Kč, [redacted] částku 375.000,- Kč, nezletilé [redacted] částku [redacted],- Kč, [redacted] částku 440.000,- Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, částku 454,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka. Státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Hradci Králové dne 12. února 2014

Předseda senátu:
JUDr. Miroslav **MJARTAN** v. r.

Za správnost vyhotovení:

██████████